

P. ABAT JOSEP M. SOLER

21-02-2020

Festa de la Llum (Manresa) Dt 4, 32-34.39-40; Rm 8, 14-17; Mt 28, 16-20

Sr. Arxiprest, Sr. Rector del Carme, Preveres concelebrants,
Sr. Alcalde, Regidors, Autoritats,
Associació “Misteriosa Llum”,
Associació de Dones Emprenedores Innovadores, que enguany són les
administradores de la festa,
Estimats germans i germanes en Crist:

La Festa de la Misteriosa Llum és una festa dedicada a la Santa Trinitat. Ho canten bé els goigs: “Aquella Llum resplendent, tan gentil, tan clara i pura, la Trinitat ens figura”. Fa referència, com ja saben, a aquella llum que, segons la tradició, vingué de Montserrat i es destrià en tres raigs en aquesta església del Carme. Aquesta dels raigs lluminosos, és una figura admirable del Misteri de Déu, ben digne de veneració: una mateixa llum que es destria en tres. És una figura plena de simbolisme i de calidesa. Però no sé fins a quin punt mou massa el cor.

En canvi, les lectures que acabem d’escoltar ens han parlat de la Trinitat d’una manera plena de tendresa, que pot moure el cor del qui n’aprofundeix el significat. El nostre Déu no és una realitat abstracta, freda, distant. El nostre Déu és una fornal d’amor, en si mateix –en la relació entre el Pare, el Fill i l’Esperit- i envers tota la humanitat.

En la segona lectura hi havia dues paraules que són centrals per entendre la Trinitat. Sant Pau hi deia que de l’interior del creient surt un crit: *Abba, Pare!* Aquest crit –deia encara l’Apòstol- és suscitat per l’Esperit Sant que hem rebut en els sagraments de la Iniciació cristiana. I expressa la nostra relació personal amb Déu. El Déu creador i que cap realitat d’aquest món no pot abastar, ens fa fills seus i per això podem tenir amb ell una relació confiada plena d’amor perquè ens sabem infinitament estimats per ell. Aquesta filiació ens fa germans de Jesucrist, ell ens l’ha feta possible amb la seva pasqua.

Amb paraules senzilles del nostre llenguatge, com la de Pare i de fill, Déu ens manifesta la seva realitat, allò que és per a nosaltres, allò que vol ser per a tothom. Això ens fa veure que la Trinitat no és una realitat abstracta, ni una elaboració intel·lectual. És un misteri d'amor que ens toca ben de ple. I que si el comprenem en profunditat ens porta a contemplar la dignitat que hem rebut en el baptisme, a l'agraïment per ser objectes d'un amor tan gran, i a correspondre-hi amb una vida guiada per la paraula de Jesús.

Del que ens han dit les lectures, en podem destacar tres conseqüències per a la nostra vida. La primera és viure amb esperança en tot moment. Som fills de Déu; tenim una relació d'amistat filial amb ell que ens estima entranyablement més que el millor dels pares de la terra. Això ens fa conscients, tal com deia la primera lectura, que Déu porta amb amor la nostra vida i la història humana i que vol servir-se de cadascun de nosaltres per fer un món més just, més solidari, més fratern, on el perdó i la misericòrdia estiguin per damunt de la violència i les agressivitats.

La segona conseqüència, que prové de la segona lectura, és que ser fills de Déu i germans de Jesucrist ens fa hereus de la seva vida més enllà de la mort. I això ens ha de donar una manera de viure coratjosa, que no defalleix davant les dificultats i els contratemps.

I la tercera conseqüència, treta de l'evangeli, és que hem de ser testimonis, amb la vida i amb la paraula oportuna, de la realitat joiosa que ens ve de la nostra vinculació personal amb la Santa Trinitat, gràcies a Jesucrist.

Entre molts, ho varen ser, de testimonis del Crist, els tres caputxins que donaren la vida per ell en aquesta ciutat, entre el juliol i l'agost del 1936, i dels quals, el passat dia 24 de gener, el Sant Pare Francesc va aprovar la beatificació. Un d'ells, Fra Josep Oriol de Barcelona, d'arrels familiars manresanes i amb una plaça dedicada en aquesta ciutat, va escriure precisament sobre la festa d'avui un llibre titulat "La llum brilla en les tenebres", en el qual parla de l'origen de la Misteriosa Llum. Que aquest màrtir que estimaren profundament Manresa i la seva gent ens estimulin a la fidelitat a Jesucrist, a portar la llum de l'Evangeli i a ser agents de reconciliació i de pau.

Enguany la Festa de la Llum té un to fortament femení. Les Administradores ho han preparat amb molt cura i han volgut que les activitats d'aquests dies fossin portades per dones. Realment han estat innovadores.

Aquesta dimensió femenina de la festa d'enguany, ens porta, en primer lloc, a pensar en Santa Maria, la Mare de Déu, venerada en aquesta església sota l'advocació del Carme. Ella va obrir camins nous i coratjosos i va posar-se abnegadament al servei dels altres, forta per la consciència de ser filla de Déu i pel do de l'Esperit Sant que havia rebut. Ella és la deixeblla eminent de l'Evangeli del seu Fill Jesús. I ara ens és model de vida cristiana i d'atenció solidària envers els altres.

A més, en el si de l'Església s'està fent, no sense dificultats, una reflexió innovadora sobre el paper de la dona i la riquesa de dons que pot aportar a la vida eclesial i al servei de la societat. L'Església vol "una presència femenina més incisiva", promovent la seva participació activa en la comunitat eclesial. En aquest moment en què la humanitat coneix una mutació tan profunda, i "la dona adquireix en el món una influència, un pes, un poder mai no assolits fins ara", també en l'Església --tal com diu el Document final del Sínode sobre l'Amazònia de l'octubre passat- "arriba l'hora en què la vocació de la dona es compleixi més plenament" (cf. n. 97). Hi ha encara molt treball a fer, però estic segur que l'Esperit Sant ens anirà guiant i ajudant a superar les dificultats.

Endinsem-nos ara en el cor de la celebració eucarística. Tot agraint que Déu ens sigui tan proper i ens estimi tan entranyablement.

21 febrer 2020